

madárlátta magányából
felgyorsult szívveréssel
szétosztom köztetek

Pogány hitemből testálok rátok
fekete szárnyakon fehér gondolatot

Szeretni indultam
azóta úton vagyok...

Találkozás

milyen hősiezen izgató a megérkezés
és a lányok fényre szökő képe
itt
az állomásokon
a dinoszauruszoké
miként ősmagányukból ha kilépve
égő szívetek nyaldossák.

Te, mindörökbe...

(Levél féle kislányomnak: Zs-fának)

Ez itt a végtelen — látod?
Most már a tiéd.
Érted tartogattam.
Harmincnégy évet fájt
– Lloret de Mar –
Albatrosz szívemben az élet,
sebzett álmaimban a halál.
S a keresztségben, ezt

Ma
mind Neked adom:
– sós ízével a földnek –
a tenger könnycseppjeit,
m i n d ö r ö k b e ...

(Hiszpania, 1986. augusztus)

Csend-élet

Cseresznyés ropogású éjjelen,
a fa tetejében ébrednek.
Szivárvány ajkú képzelet,
tenyeremből kéreget,
Mámikánknak éveket.

(Péterke, 1958–69.)

Évelő

Halálúzó ragyogásban.
Csupaszon a kékülő ég alatt.

Requiem aeternam

Pontról pont a pontban
tövisszúrás homlokodon titokban
vérgörgeteg
rettegett vágyak
az életköröndön talán mind ránk találtak?

már a második szög a helyén,
megfejelve ím a láb is;
mint földi emlék,
golyó képében
szívednek repül egy madár is.

felhőtlen égen
harangszó ringásában
csuromfehéren
a béke galambjai.

(felirat)

Csak
mosolya változott
és a
virágok illata
nem a
szögek
a seb helye
a bezárt ajtók előtt.

Parancsolat

Legyen meg a Te akaratod
a kilakoltatott lélekben.

Legyen meg a Te akaratod
a kilakoltatott fejekben is.
Azonképpen házkutatást tartass,
úgymond önkéntes revíziót,
hogy visszasejtesedjen;
hogy visszasejtesíthesd
mi benned mennyei --

azonképpen itt a Földön is,
életre tévedt egyszeriséged.